

Verzonden: 28 april 2026

Zaak CBE2025-192

Datum uitspraak: 8 april 2026

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

Appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 24 november 2025 heeft de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen van de cursus IB0902, Geavanceerd objectgeoriënteerd programmeren. Het door appellant behaalde resultaat is een 5,0.
- 1.2 Verweerster en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mail van 28 januari 2026 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 april 2026, waar namens verweerster de heer dr. ir. A.J.F. Kok, examiner van de cursus IB0902, Geavanceerd objectgeoriënteerd programmeren via videobelverbinding heeft deelgenomen aan de hoorzitting. Appellant heeft eveneens via videobelverbinding deelgenomen aan de hoorzitting.

2. Overwegingen

Het beroep van appellant

- 2.1 Appellant is het niet eens met de beslissing van 24 november 2025 en is van mening dat hem een hoger cijfer toekomt. Appellant voert daartoe het volgende aan.
 - 2.1.1 Onder verwijzing naar artikel 2.2.3 lid 4 van het Examenreglement, voert appellant aan dat uit de vraagstelling en/of de tentameninstructie moet blijken op welke wijze de vragen of opgaven beantwoord moeten worden. Volgens appellant zorgt de vormgeving van vraag 3b en vraag 3c voor onduidelijkheid en dubbelzinnigheid, omdat volgens het antwoordmodel een antwoord in Java-code wordt verwacht en geen tekstueel antwoord. Appellant licht toe dat in voorgaande vragen een zwart tekstvak werd getoond, hetgeen duidelijk maakte dat een antwoord in code werd verwacht. Bij vragen 3b en 3c is het tekstvak wit, hetgeen erop duidt dat er een ander soort (tekstueel) antwoord wordt verwacht. In het antwoordmodel wordt echter alleen code gegeven. Door het verschil in vormgeving met eerdere vragen in het tentamen is volgens appellant onduidelijk dat er een antwoord in Java-code wordt verwacht. Bovendien voert appellant aan dat het logisch was geweest het antwoord in code te geven en niet tekstueel. Dit heeft het beantwoorden van de vraag lastiger gemaakt dan nodig voor appellant.

- 2.1.2 Ten aanzien van vraag 3c, betoogt appellant dat meer punten moeten worden toegekend aan het door hem gegeven antwoord, omdat dit veel overeenkomsten vertoont met het modelantwoord. In de vraag staat bovendien een aanwijzing die volgens appellant onjuist is, hetgeen in strijd is met het Handboek Toetsen en Tentamens. In het modelantwoord wordt een bug gecreëerd, waarmee een deel van het modelantwoord onjuist is.
 - 2.1.3 Onder verwijzing naar het Handboek Toetsen en Tentamens (pagina 43), betoogt appellant dat een vraag in overeenstemming met een leerdoel moet zijn, een verkeerd antwoord niet mag worden veroorzaakt door iets dat niet aan het leerdoel gerelateerd is, en dat het antwoordmodel het ideale antwoord moet omschrijven. Daarnaast staat het Handboek volgens appellant meerdere redeneringen toe die leiden tot een juist antwoord. Vraag 3b voldoet niet aan deze vereisten, omdat de vraag een oplossing suggereert die niet voldoet aan de casus, een user interface component gebruikt voor het oplossen van een backend probleem, en een bug creëert, aldus appellant. Appellant is van mening dat deze vraag op grond van artikel 2.4.1 van het Examenreglement moet worden uitgesloten.
 - 2.1.4 Ten aanzien van vraag 2b, betoogt appellant dat hij met zijn antwoord laat zien het betreffende leerdoel te hebben behaald. Er wordt volgens appellant ten onrechte een punt afgetrokken. De argumentatie daarvoor luidt dat het bericht statisch/hardcoded is en volgens appellant is dat onjuist.
 - 2.1.5 Appellant voert, onder verwijzing naar het Handboek Toetsen en Tentamens aan dat alle vragen betrekking moeten hebben op de leerdoelen en dat de vragen evenwichtig gespreid moeten zijn. Bovendien blijkt uit het Handboek dat logischerwijs meer punten worden toegekend aan onderwerpen die meer leerstof omvatten of die belangrijk zijn om kennis van te hebben. In het onderhavige tentamen, meer specifiek bij vraag 3b, is dit niet het geval aldus appellant. Er zijn onevenredig veel punten toegekend aan een leerdoel dat naar mening van appellant het minst relevant is op grond van de beroepspraktijk en dat niet behoort tot de kerncompetenties van objectgeoriënteerd programmeren.
- 2.2 Appellant licht toe dat hij werkzaam is als Java-ontwikkelaar en dat objectgeoriënteerd programmeren onderdeel uitmaakt van zijn dagelijkse werkzaamheden. Op basis van zijn professionele ervaring, betoogt appellant dat hij een goede inschatting kan maken van de mate waarin een modelantwoord logisch, consistent en vakinhoudelijk verdedigbaar is. Appellant legt het College de vraag voor of het tentamen valide is, omdat het tentamen volgens appellant niet toetst wat het vak beoogt te toetsen.

Het standpunt van verweerster

- 2.3 Voor wat betreft de vormgeving van het tentamen, heeft verweerster toegelicht dat de examinerator per opgave een bepaalde manier moet kiezen waarop studenten het antwoord ingeven. Dit kan een programmacodevak zijn, wanneer het antwoord uitsluitend in code moet worden gegeven of een tekstvak, wanneer het antwoord tekstueel of als combinatie van tekst en programmacode kan worden gegeven. Bij vragen 3b en 3c heeft de examinerator gekozen voor een tekstvak, omdat in deze opgave programmacode moet worden gewijzigd c.q. aangevuld. Daarnaast is vaak ook enige uitleg in tekst nodig. De vormgeving c.q. vraagstelling zorgt hier volgens verweerster niet voor onduidelijkheid. Bovendien wordt deze vormgeving al lange tijd gebruikt, zonder dat studenten hier moeite mee hebben. Appellant is er bovendien bij een eerder tentamen van de cursus reeds op gewezen dat hij in een tekstvak ook programmacode mag zetten. Appellant heeft bij andere vragen van het onderhavige tentamen ook programmacode opgenomen in een tekstvak. Tot slot licht verweerster toe dat het ook mogelijk is om antwoorden volledig tekstueel te geven, zolang de programmeeractiviteiten duidelijk beschreven worden.
- 2.4 Voor wat betreft het aantal toegekende punten aan vraag 3c, geeft verweerster aan dat het antwoord van appellant inhoudelijk onjuist is. Het feit dat appellant geen programmacode heeft gegeven, heeft niets met de waardering van zijn antwoord te maken. Er is 1 punt gegeven voor een antwoordonderdeel dat appellant correct benoemd heeft. Het antwoordmodel is volgens

verweerster correct en voldoet aan de leerdoelen. Verweerster overlegt ter onderbouwing de waardes die aangeven dat de vraag een juiste moeilijkheidsgraad heeft en voldoende onderscheid maakt tussen goede en slechte studenten.

- 2.5 Ten aanzien van de puntentoekening bij vraag 3b, voert verweerster aan dat het door appellant gegeven antwoord fout is. Dat appellant geen programmacode heeft gebruikt in zijn antwoord, maakt geen verschil voor de beoordeling. Het commentaar in de gegeven programmacode maakt voldoende duidelijk dat er een methode beschikbaar is. Verweerster voert daarbij aan dat in de tentamenopgave niet altijd uit moet worden gegaan van een realistische situatie. Het is de bedoeling dat een uitwerking voldoet aan wat er gevraagd wordt in de opdracht en dat de oplossing technisch correct wordt uitgevoerd. Verweerster overlegt ter onderbouwing de waardes die aangeven dat de vraag een juiste moeilijkheidsgraad heeft en voldoende onderscheid maakt tussen goede en slechte studenten.
- 2.6 Ten aanzien van de puntentoekening bij vraag 2c, voert verweerster aan dat het antwoord van appellant niet helemaal goed is, hetgeen heeft geleid tot puntenaftrek. Het antwoord komt niet overeen met het cursusmateriaal op dit onderwerp. Verweerster overlegt ter onderbouwing de waardes die aangeven dat de vraag een juiste moeilijkheidsgraad heeft en voldoende onderscheid maakt tussen goede en slechte studenten.
- 2.7 Ten aanzien van de puntenverdeling over de leerdoelen, voert verweerster aan dat de cursus bestaat uit vier blokken en elk van de vier tentamenvragen heeft één van de blokken als hoofdthema. Binnen een tentamenopgave worden niet alle leerdoelen van een blok getoetst. Daarentegen kunnen bij een opgave ook indirect leerdoelen worden getoetst uit andere blokken.

Het oordeel van het College

- 2.8 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerster. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerster slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
- 2.9 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerster verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerster in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen:
- 2.9.1 Het College is van mening dat de examinerator voldoende zorgvuldig heeft toegelicht waarom het antwoordmodel juist is en waarom aan de door appellant gegeven antwoorden niet meer punten toegekend kunnen worden. Het College overweegt dat tentamenvragen met een tekstvak op meerdere manieren beantwoord kunnen worden, zowel in programmacode, als tekstueel of met een combinatie hiervan, en dat dit voldoende bekend was of in ieder geval had moeten zijn voor appellant. Nu de examinerator heeft toegelicht dat de antwoorden van appellant inhoudelijk te wensen over laten, heeft appellant dan ook geen nadeel ondervonden van de vormgeving van het tentamen. Ter zitting heeft appellant overigens desgevraagd ook aangegeven niet in tijdnood te zijn gekomen door een tekstueel antwoord te geven (wat tijdrovender is dan een antwoord in programmacode).
- 2.9.2 Het College overweegt dat het tentamen werd bekeken door twee examinatoren en dat de door de examinerator overgelegde p-, rir- en rit-waarden erop wijzen dat de vragen kwalitatief voldoende zijn. Nu deze een indicatie zijn van de moeilijkheidsgraad van een tentamenvraag en van het onderscheidend vermogen van de vragen tussen goede en slechte studenten, ziet het College daarin geen aanleiding om te concluderen dat de formulering van de tentamenvragen incorrect is. Onder verwijzing naar ECLI:NL:RVS:2023:4783, overweegt het College bovendien

dat het Handboek Toetsen en Tentamens van de Open Universiteit, waarnaar appellant verwijst, geen beleidsregel of vaste gedragslijn is die examinatoren bindt, alleen al omdat het niet door de Commissie voor de examens of enig ander orgaan van de Open Universiteit is vastgesteld.

Conclusie

2.10 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellant krijgt geen gelijk en de beoordeling van het tentamen blijft in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. Sniijders, voorzitter en dr. L.H.H. Bollen, dr. T.S.E. Laros, mr. H.J.M. van Lierop en dr. R. van Bree, leden.

w.g. de secretaris,

w.g. de plaatsvervangend voorzitter,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

mr. A. Sniijders

voor eensluidend afschrift,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'A. Sniijders', written over a horizontal line.

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.